

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 28.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXVIII. - Štev. 47 (1927)

Gorica - četrtek, 4. decembra 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Obrodimo dober sad! Po širni Avstraliji sem in tja

Sveti Pavel je pisal Rimljanom: »Bog, vir potrpežljivosti in tolažbe, vam daj, da bi bili med seboj istih misli, kakor hoče Jezus Kristus, in da bi z enim srcem in kakor iz enih ust slavili Boga in Očeta našega Gospoda Jezusa Kristusa. Zato sprejemajte drug drugega, kakor je Kristus sprejel vas, Bogu v slavo« (Rim 15, 5-7).

Krščanstvo uči, da nam je življenje podarjeno. Ni samo dano za nas, temveč prek nas tudi za druge. Nihče ne živi in ne more živeti samo zase. Človek se ne uresničuje sam, ampak vedno v pravem razmerju z drugimi in vedno tudi za druge, v odgovornosti zanje. Vsakdo ostane varuh svojega brata in se tej odgovornosti ne more nikoli izogniti.

Ne moremo biti kristjani, če živimo kot pagani. Ne moremo biti kristjani, če imamo bližnjega za sredstvo proizvodnje ali za predmet užitka ali poskusnega zajca za znanstvene in socialne poskuse. Krščanski svet mora biti poln velikodušnosti, mladostne svežine in nesebičnosti. Zato se sprejemajmo med seboj, kakor nas je Kristus sprejel v božjo slavo.

Adventni čas nas opozarja, da se spreobrnemo in da se razvijamo v dobrem, kajti Bog je tukaj in njegova moč. Obenem je naša naloga in naš poklic, da drugim pomagamo razvijati se v dobrem. Obrodimo torej dober sad!

Vzdrževanje Cerkve v Italiji

Z novim letom stopi v veljavo prvi del dogovora med italijansko republiko in Apostolskim sedežem glede vzdrževanja Cerkve v Italiji. Italijanska država bo 1. januarja 1987 prenehala dajati tako imenovano »kongruo«, tj. plačo župnikom in škofom.

Imenoma direktno prizadetim bo država do leta 1990 vsako leto v januarju izročala Italijanski škofovski konferenci (CEI) okrog 330 milijard lir, da jih konferenca razdeli župnikom in škofom. Toliko je namreč do sedaj država dajala za duhovniške plače. Na ta način bodo škofje dobivali mesečno plačo najmanj 950.000 lir, župniki pa 940.000. Predvideno so višje plače za tiste, ki upravljajo več škofij ali župnij.

Za duhovnike, ki niso župniki, bodo škofije drugače poskrbele, in sicer iz lastnih virov, tj. iz škofijskega premoženja, če ti nimajo dovolj dohodkov kot kateheti, profesorji, upokojenci. Po potrebi bo priskočil na pomoč Centralni inštitut v Rimu.

Ta način vzdrževanja duhovnikov in škofov bo veljal do leta 1990. Tega leta bo država prenehala z vsakršno podporo Cerkvi. Verniki pa bodo lahko vsako leto odtrgali od svojih dohodkov do dva milijona lir za vzdrževanje Cerkve ali pa osem od tisoč pri prijavi davka na Irpef. Gremo torej proti časom, ko bodo moralni verniki s svojimi prostovoljnimi prispevki vzdrževati duhovnike in cerkvene ustanove.

★

EGS in Jugoslavija

V zadnjem času je prišlo do nekaterih pobud v zvezi z odnosi Evropske gospodarske skupnosti (EGS) do Jugoslavije. Tem so botrovali pravzaprav evropski poslanci naše dežele. Ob nedavnem incidentu na morju je videmski furlanski evropski poslanec DC Alfeo Mizzau zahteval, naj bi evropski organi prekinili odnose z Jugoslavijo. Verjetno pa do tega ne bo prišlo, kar je tudi dobro. Evropski poslanec PCI Giorgio Rossetti iz Trsta pa je v imenu posebne komisije evropskega parlamenta obiskal Beograd in se pogovarjal s predstavniki zvezne vlade.

Vsekakor dejstva kažejo, da se Jugoslavija na določen način približuje Evropi in da bo slednja še naprej podpirala zблиžanje med Beogradom in EGS.

Srečanje mladih v Londonu

Od ponedeljka 29. decembra do petka 2. januarja bo v Londonu potekalo molitveno srečanje evropske mladine, ki ga pripravlja redovna skupnost iz Taizéja. Srečanja se bo udeležilo tudi večje število mladih iz Slovenije. Zanje organizira romanje Medškofijski odbor za študente.

Organizatorji opozarjajo, da ima romanje v Londonu verski značaj. Zato mladi, ki ne sodelujejo v nobeni mladinski skupini ali niti niso povezani z župnijo, na romanje ne sodijo.

Deželni kongres liberalcev v Pordenonu

V petek 28. in soboto 29. novembra je bil v Pordenonu VIII. deželni kongres li-

beralne stranke. Tajniško poročilo je podal dosednji deželni tajnik dr. Alessandro Zannier. Natopil je nadalje vsedrjavni tajnik Renato Altissimo, ki je spregovoril predvsem o težavnih odnosih v vladni večini.

Med pozdravi je treba omeniti nastope predstavnikov raznih strank ter predsednika deželnega odbora Biasuttija in predsednika deželnega sveta Solimberga (ki pripada PLI). Pozdrave je izrekel tudi deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar, ki je edini od prisotnih opozoril zborovalce na slovensko problematiko.

Zasedanje avstrijskih škofov

Na rednem jesenskem zasedanju prve dni novembra na Dunaju so avstrijski škofje dali naslednjo izjavo: »Avstrija naj ostane dežela, ki bo odprta za begunce, strpna do narodnostnih manjšin, spoštljiva do zakonodaj; ki ne bo nikogar ogrožala in tako ostala majhen, toda odločen zagovornik miru v svetu.« Škofje so tudi dejali, da zaenkrat še nimajo točnega datuma papeževskega obiska v Avstriji. Predviden je bil za september 1988, bo pa lahko tudi kasneje. Janez Pavel II. bo ostal na avstrijskih tleh le štiri dni, njegova glavna pastoralna pozornost pa bo veljala zahodnim predelom. Razpravljali so tudi o praznovanju Breznadežnega spočetja (8. decembra) in sklenili, da ne bodo ukinitili zapovedanega cerkvenega praznika na ta dan, kajti prazniki nimajo samo verskega, temveč tudi kulturni pomen.

■ Ker je italijanska TV v redni sobotni oddaji »Fantastico« na satiričen način prikazala prodajo severnoameriškega orožja Iranu in sta se v skeču pokazala tudi Reagan in duhovni vodja iranskih šitov Homeini, kateri je na zmenek pripeljal na vozičku v šador (prozorno črno pokrivalo) ogrnjeno mamo, je iranski veleposlanik v Rimu zaradi smešenja Homeinija vložil protest pri italijanski vladi, nato pa bil odpoklican domov, iz Irana pa so izgnali tri italijanske diplomate. Italijanski komiki bodo pač morali vzeti na znanje, da so stvari, zlasti v zvezi z islamu, s katerimi se ne gre šaliti. In bilo bi prav, ko bi spoštovali tudi verska čustva kristjanov, ki jih kaj radi smešijo. Samo da ti ne znajo reagirati kot muslimani.

■ Na območju Knina v Dalmaciji je v torek 25. novembra prišlo do potresnega sunka, ki je imel moč 8. stopnje po Mercallijevi lestvici. Sunek je trajal deset sekund. V Italiji so ga čutili od Trbiža prek Gorice in Trsta vse do Neaplja. Ni bilo smrtnih žrtev, nekaj škode pa je nastalo na raznih poslopijih.

Božična številka »Katol. glasa«

Izšla bo v dvojnem obsegu v četrtek 18. decembra. Vsi oglaš, voščila in večji prispevki naj bodo na uredništvu do ponedeljka 15. t.m. zvečer.

Naslednja številka izide v četrtek 1. januarja, torej za Novo leto, v stroj pa bo šla v torek 30. decembra. Naj to upošteva zlasti dopisniki!

Po treh dneh postanka na Novi Zelandiji je papež Janez Pavel II. v ponedeljek 24. novembra v popoldanskih urah prispel v Canberro, zvezno prestolnico. Ni bilo prvič, da je prišel v Avstralijo. Leta 1973 se je, ko je bil kardinal, udeležil mednarodnega evharističnega kongresa v Melbourneu.

V Canberri se je najprej sestal v parlamentu s predsednikom vlade in zveznimi poslanci. Dejal jim je, da sta zlasti dve stvari, ki zagotavljata mir na svetu: obramba človekovih pravic in prizadevanje za pravično družbo, za zaščito slabotnih, za napredek nerazvitih ljudstev, za pomoč družinam; nadalje boj zoper rasizem in diskriminacijo. Zlasti Avstralci naj bi, ko jim je Bog že toliko dal, pomagali drugim narodom.

Sledila je sv. maša na prostem znotraj sejmskega razstavišča. Udeležilo se je je kakih sto tisoč oseb. V pridigi je papež poudaril, da nas bo samo Kristusova resnica lahko osvobodila ter prispevala k dostojanstvu, svobodi in blagostanju človeka.

OB TIHOMORSKI OBALI

Naslednji dan, v torek 25. novembra, je papež poletel proti severovzhodu in prebil več ur v Brisbanu, ki je glavno mesto zvezne države Queensland. Tu se je najprej sestal z bolniki in telesno oviranimi osebami (bilo jih je 250) in jim govoril o smislu trpljenja. Nato se je srečal s časnikarji ter jim položil na srce, naj ne poročajo samo o zlu, temveč si tudi prizadevajo, da ga bo manj na svetu.

Ob navzočnosti 70.000 vernikov je nato na stadionu »Kraljica Elizabeta« opravil sv. mašo. Posebnost te sv. daritve je bila navzočnost 500 odraslih katehumenov, ki se pripravljajo na krst. Ta priprava traja eno leto. Značilno zanje je, da se ob nedeljah kot prvi kristjani udeležijo le bogoslužja božje besede, nato pa cerkev zapustijo. Seveda jim je papež posvetil posebne vzpodbudne misli. Nadalje je govoril o univerzalnosti Cerkve in njenem poslanstvu, da deluje na spravi vseh ljudi.

Opoldne je z balkona mestne hiše nagovoril desetisočlavo množico, pri čemer je prišlo skoro do atentata na njegovo osebo. Neki 24-leten neuravnovešen mladenič je hotel namreč napasti papeža z zažgalnimi bombami, kar je policija pravčasno odkrila. Je bil to že peti atentat na papeža, odkar stoji na čelu Cerkve.

V NAJVEČJEM AVSTRALSKEM MESTU

Popoldne je sv. oče odletel na jug dežele in pristal v slikovitem Sydneyu, največjem avstralskem mestu, ki je prestolnica države Novi Gales. Še isti dan se je sestal z mladimi in jih pozval, naj bodo delavci za Kristusov mir. »Če hočete mir,« je dejal, »delajte za pravičnost; če hočete mir, branite življenje; če hočete mir, označajte resnico; če hočete mir, odgovarjajte na žalitve in krivice z odpustanjem; če hočete mir, bodite odprti za različnost kultur« (v Avstraliji živi namreč kar 120 narodnostnih skupnosti).

V Sydneyu se je sv. oče zadržal tudi ves naslednji dan. Najprej je sprejel zastopnike Judov; teh je v Avstraliji 90.000. Nato je obiskal rovarno »Transfield Ltd.«, ki sta jo leta 1936 postavila dva italijanska izseljenca ter zaposluje 2.500 delavcev. Njim je spregovoril o delu, naslanjajoč se pri tem na svojo oktožnico »Laborem exercense«.

Proti popoldnevju se je sestal v Operi z redovniki in redovnicami. Teh je v Avstraliji 2.000 duhovnikov, 1.600 bratov in kar 11.000 redovnih sester. Vsem je priporočil, naj se zvesto držijo obljub čistosti, uboštva in pokorščine ter se oklepajo Kristusa na križu.

Popoldne je obiskal univerzo, kjer ga je pričakalo prek dva tisoč študentov in 200 profesorjev. Dejal jim je, naj bo skrivnost človeka vedno v ospredju njihovega znanstvenega prizadevanja.

V stolnici St. Mary pa je sprejel škofe iz cele Avstralije. Teh je 39; med njimi

je tudi eparh za Ukrajince, maronitski škof in 11 že upokojenih. Omenil jim je sedanje razkristjanjenje družbe, ki je močno prizadelo tudi Avstralijo. Poleg 26 % katoličanov in prav toliko anglikancev je vsaj 22 % kristjanov, ki so prekinili stik s svojo Cerkvijo. Nevernost in verska brezbriznost, je dejal sv. oče, sto vdrila v družbo, zgrajeno na krščanskih osnovah. Posledica tega so razporoka, splav in moralna razvrtnost. Sem spada tudi umetno oplojevanje, ki se je zlasti v Avstraliji zelo razmahnilo. V zvezi s tem je papež napovedal za prihodnje leto posebno okrožnico o biogenetiki.

Dan je Janez Pavel II. zaključil s sv. mašo na hipodromu Randwick, kjer je 1. decembra 1970 že maševal papež Pavel VI. Pred množico 300.000 ljudi je koncelebriral s 43 škofi in 50 duhovniki. Pridigo je posvetil zlasti tistim, ki so se od krščanstva oddaljili. Ker se čutijo samozadostni, ne potrebujejo več Kristusa. Posledica tega je uživaštvo, samoljubje, erotizem. Njim je zaklical: »Vrnite se v Očetovo hišo, Cerkev vas vabi! Spravite se z Bogom v zakramentu sprave, zasedite spet mesto, ki vam pripada v božjem ljudstvu!«

NA TASMANIJI

Tasmanija je otok na južni strani Avstralije in samostojna zvezna država. Prestolnica je Hobart s 170.000 prebivalci, katoličanov pa je na otoku 18 %. Sv. oče je obiskal Tasmanijo v četrtek 27. novembra v dopoldanskih urah.

Prvo srečanje je imel z gojenci šole za poklicno usposabljanje ter posvetil svoj govor brezposelnosti. V Avstraliji je brez-

poselnih 8 % aktivnih delavcev (okoli 630 tisoč oseb). 270.000 je mladih pod 24 leti starosti. Sv. oče je povezal svojo misel z žensko zaposlenostjo. Družba mora poskrbeti, da dolžnosti, ki jih ima ženska kot mati, ne bodo v opreki z njenim delom izven družine, kajti že izvrševanje materinstva je veliko služenje družbi. Zavzel se je tudi za zaposlitev invalidov in starejših oseb.

Sv. mašo je opravil na hipodromu pred 25.000 osebami. Pridigo je posvetil kristjanu v sodobni družbi, obenem pa govoril o odnosu Cerkve do sveta in luči nauka zadnjega koncila. Vsekakor naj se kristjan ne boji živeti v sedanjem svetu, tak kot je.

V ZVEZNI DRŽAVI VICTORIA

Popoldne v četrtek je Janez Pavel II. dospel v Melbourne, prestolnico zvezne države Victoria. Melbourne velja za finančno središče Avstralije in je njeno drugo največje mesto z 2.800.000 prebivalci. Prva pot ga je vodila v anglikansko stolnico sv. Pavla, kjer je prižgal svečo edinstvi. Ob njej je olimpijski tekmovalac Hert Elliot prižgal baklo in jo ponesel na igrišče za kriket, kjer je bilo na sporedu veliko ekumensko srečanje pripadnikov različnih krščanskih ver. V svojem govoru je papež dejal, da je Cerkev znamenje in uspešno sredstvo edinstvi in sprave, da je osnova ekumenizma spreobrnjenje duha in da mora biti cilj ekumenskih prizadevanj popolna edinstvo v veri, ljubezni, zakramentalnem življenju in vidni zgradbi Cerkve.

V petek 28. novembra je papež dopoldne najprej obiskal župnijo sv. Leona Velike (nadaljevanje na 2. strani)

Po X. kongresu Zveze komunistov Slovenije

(Od našega dopisnika)

Oktober 1986 je bila seja centralnega komiteja slovenskih komunistov, ki je pokazala, da partijsko vodstvo skuša spet ujeti »korak s časom«, potem, ko ga je čas zares povozil, ko se pojavila kot strela z jasnega mirovna mladinska gibanja, gibanja ekologistov, »pobude« za civilno služenje vojaškega roka in tako naprej.

Partijsko vodstvo je nenadoma povsem izgubilo nadzorstvo nad dogajanjem. Treba pa je takoj reči, da se vse to dogaja samo v Sloveniji, slovenska mladina in celo njena uradna politična organizacija sta dvignili po Jugoslaviji tak hrup in obsodbe, da bi v časih, ki smo jih bili še ne tako dolgo vajeni, ne mogli verjeti, da si bodo mladinci pri tem upali vztrajati. A so vztrajali. Slovenska politika pa, ali naj izgubi ugled doma ali v Jugoslaviji. Zrtvovala je Jugoslavijo. In to je drugi čudež, ki smo mu pričeli letos, od mladosti sem.

Na že omenjeni oktobrski seji slovenskega CK so zato skoraj vsi nastopajoči, med katerimi je bil tudi France Popit, pa Jože Smole, Andrej Marinc in drugi, ponavljali v taki ali drugačni obliki to, kar je že nekaj mesecev prej zahtevala slovenska mladina na svojem kongresu. Smole se je mnogim sicer zameril, ker je odločno odklonil možnost uvedbe večstrankarskega sistema: »In če je torej pod pojmom civilne službe mišljeno nadaljnje poglobljanje socialističnega samoupravljanja, potem ga lahko podpremo. Če pa je to večstrankarska alternativa, moramo povedati, da je to za nas nesprejemljivo.«

Tako torej predsednik Socialistične zveze Slovenije. To je bilo njegovo mnenje. Zato tisti »moramo povedati« nima najmanjšega smisla, saj ni nastopal v imenu nikogar. In malokdo se z njim strinja, pa četudi bi po položaju zares moral zastopati vse Slovence.

Treba je še reči, da je zanimiva pobuda prišla od časnikarjev ljubljanskega

Dnevnik, ki so se zavzeli za to, da se iz kodeksa zveze novinarjev Jugoslavije črta pripadnost marksizmu-leninizmu. Podprli jo je tudi Smole, četudi so povsod po Jugoslaviji proti črtanju tega člena. Očitno je bila seja centralnega komiteja Slovenije poskus, da se njegovi vodilni pokazujejo kot pravi narodovi voditelji. Čas pa bo to kmalu pokazal, čigavi dejansko so.

Naročnikom v vednost in premislek

Leto 1986, ki ga zaključujemo, za naš list ni bilo ugodno. Končali smo ga s precejšnjim primanjkljajem. Ponovno povzemanje poštnine, stroški in tiskarni in upravni stroški ter naročnina, ki se je izkazala za prenizko, so botrovali temu primanjkljaju.

Če hočemo list ohraniti pri življenju, je nujno potrebno, da zvišamo naročnino primerno sedanjemu položaju. Tako bodo za leto 1987 veljale sledeče cene:

naročnina za Italijo 32.000 lir, za inozemstvo 50.000 lir, v nemških markah 70, v avstr. šilingih 500, v USA dol. 35 ali protivrednost v lirah;

posamezna številka od 1. dec. 1986 bo 700 lir (vsi drugi so to storili že v letošnjem poletju);

trgovski oglasi in osmrtnice od 1. dec. letos 500 lir za vsak mm višine v širini enega stolpca.

Vse to pa še ne bo krilo vseh stroškov pri izdajanju lista. Nujno so potrebni darovi v sklad »Katoliškega glasa«, ki so se zadnje čase občutno zmanjšali. Lepo prosimo: ko objavite svoj dar za kateri koli namen v listu, dodajte še nekaj za »Katoliški glas«, ki vam dar zastoj objavlja. Usługa za uslugo!

In še nekaj: če bo naš list prenehal izhajati, vedite, da bo novega s podobno usmerjenostjo le težko obuditi k življenju. Zato: hvala za razumevanje!

Drugorazredno ljudstvo

(Tečaj na Teološki fakulteti v Ljubljani)
Stirinajst dni zapovrstvo se polni velika dvorana Teološke fakultete v Ljubljani. Ze leta in leta je tako. 350 sedežev je v njej, ljudi pa se včasih nagnete tudi tisoč in več. Vodstvo tečaja, Medškofijski odbor za študente, povabi vsak večer enega ali več predavateljev, ki govorijo o problematiki, ki danes na Slovenskem zanima vernega izobraženca.

Seveda pa dvorana ni zaprta za tiste, ki pravijo, da niso verni. Med predavatelji tega tečaja so že bili vsi slovenski in drugi škofje (med njimi tudi tržaški škof Belloni), skorajda vsi profesorji Teološke fakultete pa tudi drugi. In ne le profesorji; sploh vsak razumnik, ki lahko razmislija o kakršni koli temi, ki je danes aktualna. Tudi rajni Bojan Štih je že predaval na tem tečaju.

Ko je letos predaval dr. Zdenko Roter, je bilo v dvorani na sedežih, ob straneh, na odru in celo v predvederju skupaj okoli tisoč sto poslušalcev. Roter je zelo sistematično in pregledno sestavil svoje predavanje, v katerem nazorno prikaže odnos med religijo in državo skozi zgodovino, od narodnih, vase zaprtih ver, do univerzalnih ver, kakršno je krščanstvo.

Na koncu se je dotaknil razmer pri nas. Govoril je o odnosu med religijo in družbo in med Cerkvijo in državo v Jugoslaviji in še zlasti v Sloveniji. (Kakor veno so ti odnosi v Sloveniji dosti manj konfliktni kot drugod v Jugoslaviji.) Posebno v tem delu predavanja, zlasti pa še po predavanju, ko se je razvila javna razprava, v kateri sta se predavatelju najprej pridružila profesorja Teološke fakultete dr. Franc Perko in dr. Drago Ocvirk, je bilo veliko besed povedanih o razmerah pri nas. Tudi mnogi poslušalci so povedali svoje izkušnje o tej problematiki. Prav veliko je bilo govorjenja o idejno usmerjeni šoli, pa o svetovno nazorskem prepričanju učiteljev, o nesprejemljivosti jugoslovanske prakse, ki zahteva od ljudi, ki kandidirajo za vodilna mesta v družbi, da so člani partije.

Dr. Roter je moral v nekem trenutku »pojasniti«, da je član partije: iz njegovih nastopov je bilo namreč to zelo težko razbrati. Mož se je ves čas zavzemal za enakopravnost vseh občanov, ne glede na

ideološko pripadnost in opredeljenost.

Ves čas je bil tudi vtis, da Medškofijski odbor ni izbral pravega predavatelja. Roter je sociolog, to je tudi vseskozi poudarjal. In tudi je poudarjal, da ni politik. Ko mu je kdo naravnost ali posredno postavil vprašanje o praznovanju božiča, o vernih učiteljih v marksistični šoli ali o drugih konkretnih in nerešenih vprašanjih med verniki in politično oblastjo, je dopuščal možnost, da je pri nas še veliko nerešenih vprašanj med državo in Cerkvijo, verjame pa, je rekel, da se bo končno družba v Jugoslaviji nujno morala vse bolj demokratizirati in s tem bodo taka vprašanja počasi odpadla.

S tem smo tudi pri bistvu zadeve: Roter, sociolog-marksist, priznava, da družba, ki zavrača vernike in religijo, ki onemogoča Cerkev, ni demokratska družba, oziroma vsaj ni dovolj demokratska. In ko mu je nekdo postavil vprašanje, kako si predstavlja sožitje med marksizmom in vero, ko pa je Marx tako zelo nasprotoval vsaki religioznosti, je Roter dejal, da Marxove teorije niso večno veljavne. Nesprejemljivo se mu zdi program Zveze komunistov Jugoslavije, ki ima za cilj odpravo religij in nesprejemljivo se mu zdi, da verniki ne morejo spodobno praznovati božiča.

Iznesel pa je tudi svojo predstavo o idealni družbi. To je o družbi, ki bo vse bolj slonela na individualnosti in bo vse manj institucionalizirana. Država se ne bo menila za to, ali je kak človek veren ali ne, marveč bo vsak svobodno odločal o tem, ali bo veroval ali ne. Tudi Cerkev bo, po njegovem, izgubljala vpliv med verniki: vera bo vse bolj individualizirana. Če pogledamo razvoj dogajanja po svetu in v jugoslovanski Sloveniji, opazimo veliko znamenj, ki to Roterjevo stališče potrjujejo.

Kljub vsej svoji navidezni nemoči je Roterjevo predavanje in razprava po njem, ki sta skupaj trajala štiri ure, nakazala upanje v demokratsnejše čase, s tem pa tudi v normalne odnose med verojucimi in neverujočimi ljudmi — tudi v Sloveniji.

*Od našega dopisnika;
posredoval V. Slemenšek*

Zadeva industrijske cone se pleče naprej

Papež v Avstraliji

(nadaljevanje s 1. strani)

ga, ki je v enem industrijskih okrajev tega vlemesta ter jo sestavljajo v glavnem priseljenci.

Obiskal je tudi farno šolo, sledil pouku 4. razredu ter se tam zapletel v živahen razgovor z učenci, ki pripadajo 28 narodnostim. Od tam je odšel na Inštitut za katoliško vzgojo, kjer so ga pričakali profesorji in študentje. Samo v zvezni državi Victoria je 100.000 otrok, ki obiskujejo katoliške osnovne šole, srednje pa 70.000; v vsej Avstraliji pa je 1.600 katoliških šol s 600.000 gojenci. Res mogočna armada!

V katedrali sv. Patrika je sledilo nato srečanje z duhovniki in bogoslovci. Avstralija šteje trenutno 2.273 škofijskih duhovnikov, 1.607 redovnih in 481 bogoslovcev. Sv. oče jim je priporočil molitveno življenje, češčenje sv. Evharistije, redno spoved, duha medsebojnega bratstva in zvestobo celibatu.

Sv. mašo na prostem je opravil v navzočnosti 200.000 oseb. V pridigi se je dotaknil, kot kasneje še v poročnišnici, ki jo vodijo sestre božjega Usmiljenja, vprašanja biotehnologije, tj. umetnega oplojevanja človeka. Do sedaj je bilo na ta način v Avstraliji rojenih že nad tisoč otrok in v epruvtah hranijo po bolnišniških zamrznjena oplojena ženska jajčeca. Avstralska javnost to novo »tehniko« na splošno z naklonjenostjo sprejema. Sv. oče je v zvezi s tem dejal: »Napredek je res napredek, ko se spoštuje podoba Boga v človeku. Toda če se znanost oddalji od etičnih načel, ne bo pripomogla k boljšemu življenju človeka.«

MED AVSTRALSKIMI STAROSELCI

Ko so prišli prvi belci pred dve sto leti na avstralsko celino, je tam živel kakih 300.000 domačinov. Nepriljubljeni na novo civilizacijo, so se morali umakniti pred evropskim človekom v notranjost dežele. Sedaj jih je še kakih 160.000.

Sv. oče jim je posvetil cel dan v soboto 29. novembra. V ta namen je prevozil 5.700 km, dvakrat v letalu preprečkal celino od juga na sever in nazaj ter zaključil naporeni dan v mestu Adelaide.

Dolga pot k staroselem ga je najprej pripeljala v mesto Darwin na severu, ki leži na območju pragozdov, močvirij in tropskega rastlinstva. Ob najbolj vroči uri in ob vlažni vročini 35° je maševal za prvotne prebivalce. Glavno srečanje z njimi pa je imel v notranjosti kontinenta v Alice Springsu, kjer so ga staroselci sprejeli z bojnimi plesi in z drugimi tribalnimi obredi. Dejal jim je, da je tudi zanje prišel čas preporeda, saj so osrednje oblasti doumele, da jih morajo zaščititi. Ostanejo naj združeni. »Vaša kultura, priča dostojanstva vaše rase, ne sme izginiti. Vaše petje, pripovedi, vaše slikarstvo in upodabljanje, vaši plesi in narečja se ne smejo izgubiti.«

ZADNJA DNEVA V AVSTRALIJI

Nedeljo 30. novembra je papež dopoldne preživel v mestu Adelaide (800.000 prebivalcev), ki leži na jugu Avstralije. Mesto velja za poljedelsko središče države, kjer se pridelata žito, zato je Janez Pavel II. med mašo govoril o lakoti na svetu. Dejstvo, da kljub veliki svetovni proizvodnji živil še vedno toliko milijonov ljudi umira od lakote ali je podhranjenih, je označil kot veliko sramoto našega časa. Maši je prisostvovalo 150.000 oseb. Zanimivo je, da je anglikanski nadškof v Adelaidei ukinitelj v nedeljo dopoldne vse anglikanske božje službe, da bi njegovi verniki lahko prisostvovali papeževi maši po televiziji ali se je osebno udeležili.

Popoldne je sv. oče poletel v mesto Perth na zahodu Avstralije, ki je 2.000 km oddaljeno od Adelaide. Tudi Perth je eno velikih avstralskih mest s skoro milijon prebivalcev. Tu je opravil drugo sv. mašo in govoril o Avstraliji, deželi tolikih ljudstev in toliko kultur.

V ponedeljek 1. decembra je Janez Pavel II. začel iz Perthu svojo vožnjo povratka v Rim. Letalo je preletelo 13.000 km, vmes pa se je za kratek čas ustavilo na Sejšelskih otokih v Indijskem oceanu.

J. K.

■ Tretjič, odkar imajo Baski v Španiji svojo avtonomno deželo, so bile zadnje nedelje volitve v deželni odbor. Prve so bile leta 1980, druge leta 1984, tretje pa naj bi bile leta 1988, toda ker se je vodilna baskovska nacionalna stranka poleti razcepila, so bile volitve že letos. Zaradi omejenega razcepa je prišla na vrh socialistična stranka, ki si je zagotovila 19 sedežev, baskovski nacionalisti pa 17, skupina, ki se je od te stranke ločila, bo imela 13 poslanskih mest, stranka Batasuna, za katero stojijo baskovski teroristi pa 14. Volilna udeležba je bila pičla: od 1.660.143 volivnih upravičencev je prišlo na volišča 57 % Baskov.

Kot znano, je tekstilna tovarna Manifattura Goriziana zaposila Goriški industrijski konzorcij, v katerega je vključena tudi sovođenjska občina, za kakih 25.000 kv. metrov zemljišča, ker bi rada zgradila nove objekte v vrednosti 25 milijard lir, kar bi istočasno pomenilo pridobitev 80 do 100 novih delovnih mest.

Ker gre za zemljišče na območju sovođenjske občine, se je Konzorcij obrnil na zadevno občinsko upravo, da temu primerno spremeni svoj regulacijski načrt. Po posvetovanju s prizadetimi lastniki zemljišč in po vaških posvetih (Rupa, Peč, Gabrje, Vrh, Sovodnje) je občinski odbor dal negativen odgovor Konzorciju že 30. oktobra, a o vsebini odgovora so svetovalci zvedeli šele na seji 4. novembra, kar so svetovalci SSK ostro grajali. Krajevna sekcija SSK se je tudi javno (po lepakih) jasno izrekla proti spreminjanju regulacijskega načrta, česar stranki, s katerima simpatizirajo svetovalci večine, do takrat nista storili.

Negativni odgovor sovođenjske občinske uprave pa je povzročil negodovanje in polemike tako v javnih ustanovah na Goriškem kot tudi v goriškem občinskem in pokrajinskem svetu, zlasti pa v zvezi sindikatov Cgil-Cisl-Uil. Omenjeni sindikati so celo oklicali za torek 25. novembra v občini Sovodnje in na območju Goriške industrijske cone splošno stavko. Zbrali so se pred goriško omenjeno tekstilno tovarno, kjer so se jim pridružili z občinskimi prapori tudi župani iz Ronk in Zagraja ter predstavnik goriške pokrajine za načrtovanje. Stavkajoči so peš krenili do občinskega sedeža v Sovodnjah. Spetoma pa so lahko videli dvojezične lepake, ki so jih razobesili domačini, na katerih so našteje obstoječe tovarne, ki povzročajo onesnaženje okolja, npr. INTECO s skoraj 30.000 kv. m (sedaj zaprta), upepeljevalnik goriške občine, ki zastruplja 800 prebivalcev Sovodnj in še marsikaj.

Pred sedežem občinske uprave je najprej spregovoril zastopnik sindikatov in dejal, da shod še ne pomeni pohoda na Sovodnje (le kaj pa so potem iskali v vasi udeleženci s tržiškega območja in drugi?, op. p.). Omenil je ugodni trenutek, ki ga doživlja gospodarstvo na Go-

riškem, še posebej Manifattura Goriziana. S tem v zvezi se je zavzel za spremembo regulacijskega načrta sovođenjske občine. Če prihaja do ekoloških problemov, so te dolžni rešiti industrijci. Tudi je bil polemičen do političnih strank, istočasno pa povečeval prijateljstvo med italijanskimi in slovenskimi delavci.

Župan Vid Primožič je govoril v obeh jezikih in dejal, da je problem predvsem ekološki; nismo proti novim delovnim mestom, hočemo pa predvsem živeti v čistem okolju. Tovarne in upepeljevalnik niso zadostno opremljeni s prečiščevalnimi napravami; zato hočemo od sosedov točne obveze, preden pride do kakšnega dovoljenja.

Te zadnje besede pa dajo slutiti (citali smo jih po »Primorskem dnevniku«), da župan z odborom nekako pristaja na zahtevo Konzorcija in sindikalne zveze, ki se zavzemata za spremembo regulacijskega načrta. Žal pa je župan v svojem posegu molče prešel slovenski narodnostni problem, kar bi morala imeti občina stalno pred očmi, saj spada med tistih 35 slovenskih občin, ki naj bi bile vključene v zakon o globalni zaščiti.

O zadevi razširitve industrijske cone je bilo govora tudi na sestanku, ki ga je 28. novembra sklical goriška pokrajinska uprava. Udeležili so se ga predsednik pokrajine Cumpeta, goriški župan Scarano, sovođenjski župan Primožič in podžupan Klemše, predsednik Konzorcija goriške industrijske cone Gandin z direktorjem Pellegrinijem, direktor Zveze industrijev Zandomeni, direktor API Flaminio in zastopnik Trgovinske zbornice Visintin. Razpravljalo se je o raznih vprašanjih, ki so povezana s širjenjem industrije pa tudi z zaščito okolja s posebnim ozirom na upepeljevalnik. Ustanovili naj bi paritetno komisijo med goriško in sovođenjsko občino, ki naj bi preučila vprašanja v zvezi z razvojem industrije in zaščito okolja.

Dobesedno pa je rečeno v tiskovnem poročilu goriške pokr. uprave: »Predsednik pokrajinske uprave meni, da je, zaradi stališč obeh županov, sporazum pred vrati.« In kakšen bo ta sporazum? Bo varoval interese sovođenjskih občanov ali pa jih pustil samovoljni industrijskih interesov? B. R.

KNJIŽNI DAR GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE ZA LETO 1987

1. Koledar
2. Jakob Ukmar (Tomaž Simčič)
3. Jastreb kroži (Štefa Strojnikova)
4. 12. snopič PSBL

S TRŽAŠKEGA

Praznovanje farnega patrona v Trebčah

V nedeljo 30. novembra je bila v Trebčah slovesna maša v čast sv. Andreju, ki je zavetnik trebenske župnije in cerkve. Maševal je g. Franc Pohajač, ki že dalj časa prihaja v Trebče in nadomešča župnijskega upravitelja g. Jožeta Srako, kateri je na bolezenskem dopustu. Med mašo je bilo ljudsko petje. S petjem so sodelovali tudi osnovnošolski otroci in mladina. Vse pesmi je spremljala na harmoniju s. Imelda. V začetku je spregovorila nekaj uvodnih misli predstavnica župnijskega sveta. Otroci, skavtinja in mladina, pa tudi predstavnica staršev so med mašo brali obe berili, prošnje, zahvale, uvod v očenaa in uvod v mir.

Res je bilo vse praznično in slovesno, zato gre zahvala vsem, ki so prišli k maši (saj je bila cerkev polna) in vsem, ki so na kateri koli način sodelovali in pomagali. Posebno pa gre zahvala s. Imeldi, ki skrbi za lepo petje pri službi božji in se že veliko let trudi z našo mladino. Vsem iskrena hvala, obenem pa vabimo vse, da bi se sedaj v adventnem času duhovno pripravili na božične praznike ter doživeli božično skrivnost.

Bazovica

Slomškova proslava. Radi smo se v nedeljo 30. novembra odzvali vabilu Slomškovega doma v Bazovici na Slomškovo proslavo. Malo dvorano je krasila škofova slika.

Prvi se je predstavil otroški zbor »Slomšek«, ki je pod vodstvom g. župnika Marjana Živica zapel nekaj priljubljenih Slomškovih pesmi.

Slavnostni govor na temo »Trubar in Slomšek za slovenski narod« je imel dr. Metod Benedik, profesor na Teološki fa-

isto je storila Portugalska. Šest let kasneje je papež Klement XIV. pod hudim pritiskom omenjenih vlad in da prepreči večje zlo, red razpustil.

Paragvajskim misijonarjem so očitali: 1. da so ogromno obogateli, 2. da ovirajo pristo trgovino, 3. da nad Indijanci izvajajo politični »paternalizem« (tj. nazadnjaštvo) in 4. da pripravljajo upor proti Španiji. Morda je bilo zrnce resnice v teh očitkih, toda izgon misijonarjev se je izkazal za uboge Indijance prava katastrofa. Beli koloni, ki so prevzeli mesta redovnikov, so kmalu propadli. Nekdaj cvetočo deželo so prekrile džungle in močvirja. Indijanci, če niso zbežali v gozdove, so umirali po plantažah novih gozdarjev. In tako je žalostno končalo eno najbolj zanimivih poglavij južnoameriške zgodovine. O »redukcijah« pa so se pohvalno izrazili še celo fanatični brezverci, med njimi Voltaire in D'Alambert.

Zgodba o »redukcijah« je osrednja snov sodobnega filma »Mission« angleške kinematografije. Film je režiral Roland Joffé, glavna igralca pa sta Robert De Niro in Jeremy Irons. Film se te dni vrti po italijanskih kinematografih.

V glavnem je film posrečen prikaz jeziške zgodbe v Paragvaju. Seveda pa ni brez napak. Tako bi npr. manj izobražen gledalec lahko mislil, da se vsa zadeva nanaša na omenjeno misijonsko postojanko, medtem ko je v resnici zajela ogromno ozemlje. Trmoglavost španskega vojsčaka je dokaj pretirana.

Film je nadalje kritičen, in to po vsej pravici, do vodilnih oblasti Cerkev, ki včasih zavoljo »višjih interesov« žrtvuje delo in pravice svojih najboljših in najbolj zvestih služabnikov. (Na misel mi je prišel naš nadškof Sedej.) Toda na splošno film točno sledi zgodovinskim dogodkom in je že zato navdve zanimiv in koristen. Uokvirjen je v prekrasno pokrajino ob slapovih reke Iguazu. Vsekakor se spleča, da si film ogledamo.

M. Rijavec

IZŠEL JE »PASTIRČEK« ŠT. 3

TONČKA CURK:

Pravljice

S predstavitev knjige Tončke Curk »Pravljice« v Katoliškem domu v Gorici v četrtek 27. novembra letos: Franko Zerjal (levo) in Tončka Curk (desno)

V četrtek 27. novembra je bila v Katoliškem domu predstavitev Pravljič Tončke Curkove. Predstavil jih je Saša Martelanc, ki je o knjigi takole povedal:

»Knjigo Tončke Curkove sem vzel v roke s trojnimi čustvi. Najprej je bilo to spoštovanje do avtorice in moja stara ljubezen do nje še iz časov, ko je začela pisati za tržaški radio in sem bil jaz takrat zvočni in glasbeni opremljevalec Radijskega odra. Drugo čustvo je bilo veselje ob novi slovenski knjigi, lepi že na prvi pogled in pomembni še dodatno zato, ker je nastala v založniški koprodukciji Pastirčka in Mavrice. V rokah sem imel proizvod nekega posebnega enotnega kulturnega prostora, tistega, ki povezuje otroška srca in ki je zato najbolj pristen, najbolj obetaven in najlepši. In še tretje čustvo, tega sem se nekoliko bal: ob branju teh novih pravljic se bom nujno srečal s svojim otroštvom...«

Besede Saše Martelanca povedo v bistvu vse, kar Pravljič Tončke Curkove pomenijo za vsakogar, ki jih bo bral.

Seveda so Pravljič namenjene predvsem slovenskim otrokom. V prvi vrsti tistim, ki berejo Pastirčka in sodelujejo pri njem. Pri razgovoru, ki je sledil predstavitvi, je bilo slišati, da letos dobivajo Pastirčka skoro vsi otroci osnovnih šol na Tržaškem in Goriškem. Toda ne samo, da ga prejemajo, pri njem in z njim tudi sodelujejo v tej ali drugi obliki; saj se jih je ob 2. številki oglašilo že nad 300, pri 3., ki je te dni izšla, pa je število preseglo 350; tj. skoro ena tretjina vseh otrok v slovenskih osnovnih šolah sodeluje pri Pastirčku.

Poleg naših otrok v zamejstvu bodo Pravljič brali tudi naročniki Mavrice, saj so bile tiskane v Sloveniji v sodelovanju z Mavrico. Ali, kot je Saša Martelanc še lepše povedal: »Pravljič so proizvod nekega enotnega kulturnega prostora, tistega, ki povezuje otroška srca...«

Po predstavitvi je Franko Zerjal prebral nekaj odlomkov iz te knjige. To je tem rajši storil, ker je tudi sam svoj čas sodeloval pri Radijskem odru, ko so nastajale Pravljič Tončke Curkove. Ta je namreč pojasnila, kako je prišlo do tega, da je začela pisati pravljice. Urednik radijske postaje ji je svetoval, naj začne pisati kaj za otroke. Zamislila se je v svoje otroštvo na Gornjem Vipavskem, v izkustvo z otroki v družini, ki je z njo hodila na počitnice, in začela je pisati pravljice za tržaški radio. Napisala jih je 16, v pričujoči knjigi jih je pa le pet, za poskus, da vidimo, kako bodo otroci sprejeli te zgodbe o vilah, škrtih, palčkih, povodnem možu, kraljih in kraljčinah. Če take pravljice vlečejo tudi današnje otroke, bodo izšle kasneje še ostale.

Knjigo odlikuje barvna naslovna stran, delo Danile Komjanc, ki je v črno beli tehniki ilustrirala tudi posamezne pravljice.

Katehet g. Marijan Markežič, ki je sedaj glavno gibalno pri Pastirčku, je omenil dosedanjo izdajateljsko dejavnost Pastirčka, saj je v njegovi založbi izšlo že osem publikacij, na programu so pa še nadaljnje, saj bi bilo škoda, ko bi iz 40 letnikov Pastirčka ne izbrali in ponatisnili še tega in onega, kar ima trajno vrednost. Pa tudi zato, ker so prispevki v Pastirčku vsi originalni, trud tukajšnjih avtorjev.

da nadškof Sedej je potreboval duhovnikov za svojo škofijo. Pregovoril je Oskarja Pahorja, da se je vrnil v domačo goriško škofijo leta 1922.

Najprej je dve leti bil v Šempetru pri Gorici, nato pa 40 let za župnika in dekana v Mirnu. Tu je razvil zelo razgibano dejavnost na verskem, socialnem in kulturnem področju. Na verskem polju je širil češčjenje Srca Jezusovega in pogosto sv. obhajilo. Pri tem je imel nadvse uspešno pomoč v Marijini družbi, ki je bila ena najbolj cvetočih v naših krajih. V Družbi so gojili tudi prosvetno dejavnost z akademijami in dramskimi nastopi, tudi ko je bilo to za časa fašizma prepovedano. Pri tem mu je bila desna roka Vera Lestian, ki je vodila Marijin vrtec. Za plačilo so jo partizani v septembru 1943 umorili.

Na socialnem področju je dekan Pahor pomagal tako, da je nekaj let vodil domačo posojilnico.

Toda prišla so leta druge svetovne vojne: spodnji Mirni je bil dvakrat požgan, septembra 1943 in februarja 1944. Hudo je bilo tudi v marcu 1944, ko so zavezniška letala bombardirala goriško letališče in je bilo v Mirnu 30 smrtnih žrtev. Toda hudemu ni bilo še konca: Nemci so ukazali izprazniti tudi zgornji del Mirna. V začasno begunstvo je moral tedaj tudi dekan Pahor. Ustavil se je v Štavnju, kjer je bilo prazno župnišče, in od tam upravljal Mirni in tedanji podružnici v Kupi in na Peči.

Po vojni se je g. Pahor vrnil v Mirni in nadaljeval s svojim vnetim dušnim pastirstvom v novih razmerah, a z nezmanjšano gorečnostjo, dokler so mu to telesne moči dopuščale.

Spominska plošča v cerkvi bo ohranjala njegov spomin, a naj ta spomin še bolj ostaja živ v srcih njegovih nekdanjih ovčič tostran in onstran državne meje, ki je razdelila nekdanjo enotno mirensko župnjo.

tržaške novice

Gregorčičeve proslave

Priljubljenost pesnika in duhovnika S. Gregorčiča je med našimi ljudmi velika povsod na Slovenskem, ne samo na Goriškem. Zato smo se ga spomnili tudi na Tržaškem. Najprej je priredila Gregorčičevo proslavo srednja šola v Dolini, ki je poimenovana prav po njem. V nedeljo 30. novembra popoldne pa so bile na Tržaškem kar tri Gregorčičeve proslave: pri Sv. Ivanu, v Skednju in Nabrežini.

V svetoivanskem Marijinem domu so se odločili za dramski prikaz Gregorčičevega življenja in dela. Kot predloga je bilo branje pesnikovega življenjepisa, ki ga je pred toliko desetletji napisal Anton Bugar. Vmes so se zvrstili fotografski posnetki takratnih oseb in krajev, prizori o pesnikovih zadnjih dneh, njegovi smrti in pogrebu ter več recitacij iz njegovega cikla Predsmrtnic. Med posameznimi prizori je Gregorčičeve pesmi pel domači zbor »Marij Kogoj«. Na tej priložnosti je prišel do izraza zlasti Gregorčičev nepovrjeni duhovniški lik.

Zamisel in izpeljava prireditve sta bili delo Hedvike Kandut in Adrijana Rustje. Nastopilo je kakih 15 mlajših in odraslih prosvetnih delavcev iz širšega svetoivanskega okoliša. Tudi pri organizaciji in tehnični izpeljavi so sodelovali številni domačini. Prireditve je imela izreden uspeh in je v Marijin dom privabila veliko občinstva.

Verska skupnost Korošci - Sv. Barbara nad Miljami vabi slovenske vernike in prijatelje naše cerkvice na

PRAZNOVANJE SV. BARBARE v nedeljo 7. decembra ob 15.30

Pri slovesni maši bo prepeval domači zbor. Po obredih pa vas čaka prijetno srečanje ob domači kapljici!

Nova kapela na pokopališču pri Sv. Ani

V nedeljo 21. decembra bo na pokopališču pri Sv. Ani v Trstu blagoslovljena nova kapela. Posvečena bo vstalemu Kristus. Slovesnost bo ob 11. uri. Prisotni bodo tudi civilni predstavniki.

Večer z Bernardo Fink

Bernarda Fink, mednarodno uveljavljena mezzosopranistka, je hči slovenskih izseljencev, ki so iz ideoloških nagibov odšli leta 1945 v tujino in se naselili v Argentini, kjer se je rodila tudi Bernarda. Družina je glasbeno zelo nadarjena. Njene tete so svoj čas bile znane kot »Tercet sester Fink«. S pevsko kulturo se je seznanila v slovenski pevski skupini Karantinja pod vodstvom Marije Fink Geržiničeve. Glasbene študije je opravila v Buenos Airesu, kasneje pa tudi v Švici, kjer trenutno živi v Ženevi. V Evropi se je uveljavila že s številnimi nastopi, ki so jih strokovni kritiki ugodno ocenili.

Na povabilo Slovenske prosvete in Društva slovenskih izobražencev v Trstu je v soboto 29. novembra zvečer nastopila v Peterlinovi dvorani, kjer je doživeto podala 18 skladb, katerih avtorji so F. Schubert, J. Brahms, H. Wolf, A. Geržinič, L. M. Škerjanc in Gustav Mahler. Na koncu je dodala še eno italijansko in argentinsko skladbo. Številna publika jo je ponovno nagradila s prisrčnim aplavzom.

Bernarda Fink je ta teden v torek 2. decembra nastopila tudi v Celovcu, sredi tedna pa še v Ljubljani. Pri klavirju jo je spremljala priznana pianistka Blaženka Arnič, rojena v Ljubljani, ki se je spoprijela najprej v Odesi in Leningradu, sedaj pa nadaljuje svoje študije še na Dunaju. - ak

Prvi deželni občni zbor SZSO

Deset let je že minilo, kar so se zastopniki tržaških in goriških organizacij skavtov in skavtinja odločili, da poskusijo težko pot združitev in tako postavijo temelje novi, večji, deželni organizaciji. Istočasno so se začeli močnejši stiki med moško in žensko vejo našega skavtskega gibanja, da bi tudi tu prišlo do celovitejše in plodnejše rasti vseh članov in članic.

Skavti in skavtinja na Goriškem in Tržaškem od takrat skupno načrtujejo in izvajajo številne pobude tako na pokrajinski kot na deželni ravni. Že leta 1976 so se poenotili kroji, izvedli so prvi slovenski zamejski jambore in delovne tabore na potresnem področju Benečije. To so

delovanje je prešlo že skoraj v kri, ustvarile so se tudi nove globlje osebne vezi.

Potreben pa je bil še »sporazum«, sistem odnosov, ki bi tudi uradno urejal skupno in krajevno življenje nove stvarnosti. Potrebna so bila nova pravila, saj so stara spričo dejanskega stanja neuporabna. Potreben je bil statut, ki naj bi po nekajletni poskusni dobi zabeležil in uredil novosti (te so se pojavile že pri skavtskih izpitih, pri razdelitvi skupin, pri vodstvenih organih) ter potrdil jasne načelne temelje skavtske vzgoje.

Dve leti se je skupina voditeljev zbirala nekje na pol poti med Trstom in Gorico, da so lahko spravili na papir prve zametke novih pravil, ki sedaj ležijo pred nami v končni obliki in sta jih že obravnavala oktobrska pokrajinska občna zborna. Jamlje so tako postale dejansko simbol tržaško-goriškega sodelovanja, simbol novih odnosov, ki naj bi prerasli pokrajinske in druge meje, ki naj bi v polni meri pripomogle k ustvarjanju zavesti, da smo pravzaprav vsi skupaj le ena velika družina: kot skavti, kot kristjani, kot Slovenci.

Minilo je torej deset let. To obdobje, ki bi ga lahko pravzaprav imenovali prehodno obdobje, se bo končalo 14. decembra, ko se bodo vsi voditelji z Goriškega in Tržaškega zbrali v Trstu na prvem deželnem občnem zboru, na katerem bo formalno potrjena Slovenska zamejska skavtska organizacija — SZSO.

Zbrali se bomo, kot se za tako slovesen trenutek spodobi, najprej pri sv. maši v Rojanu, ki jo prenaša tržaški radio in jo bomo sooblikovali s petjem in ponižno prošnjo, naj nam Bog pomaga na poti, ki jo na nov način nadaljujemo. Ob 10.30 pa se nam bodo odprla vrata dvorane Marijinega doma pri Sv. Ivanu, kjer bo delovni del srečanja. Najprej bo dolgoletni tajnik slovenskih tržaških skavtov Ivo Jevnikar podal prikaz opravljenega dela v zadnjem desetletju in predstavil nova pravila. Po razpravi bodo volitve za njihovo sprejetje. Nato se bo predstavilo novo deželno vodstvo SZSO s programom skupnih dejavnosti v tem delovnem letu.

Do prvega deželnega občnega zbora SZSO prihaja ob 35-letnici slovenskega skavtizma v zamejstvu, ki ima svoj začetek v prvi skupini skavtov, ki se je oktobra 1951 zbrala v Skednju.

Nabrežina

Jesenski dogodki župnijskega občestva: Misijonska nedelja je potekla v znamenju molitve in daritve, pa tudi zanimivosti ob bogatem srečelovju ter ob spominih na ekumensko romanje v Dalmacijo.

50. številka župnijskega lista »Srečanec« je izraz povezave našega občestva v zadnjih desetih letih: bilo še naprej srečno! Zahvalna nedelja nas je ob lepem vremenu zopet spomnila na dolžnost hvalečnosti, pa nam tudi nudila prijetno srečanje po maši ob pečenem kostanju in novem vinu.

Gregorčičev večer je tudi v naši dvorani zbudil zanimanje za njegove prelepe pesmi, ki jih je mojstrsko podajal Aleksij Fregarc. Ob slikah in besedi iz Gregorčičevega življenja smo podoživljali njegovo delo, trpljenje in uspehe. Na koncu so prisotni navdušeno zaploskali za dovršeno podane pesmi dekliskemu zboru Vesela pomlad z Opčin pod vodstvom Franca Pohajca.

Na praznik Brezmadežne bodo člani Sentjakobskega društva - Mladinske skupine iz Trsta izvajali predstavo »Trpljenje in ljubezen«. Gotovo zaslužijo našo čim večjo navzočnost.

Popravljam

Prijateljema Kazimiru in Mariji Gracij Majowski (in ne Majakovski) voščil ACM - Trst obilo sreče in božjega blagoslova ob rojstvu prvorojenca Martina.

★ Predsednik deželnega odbora Biasutti in podpredsednik Renzulli sta v Rimu obiskala zunanega ministra Andreottija, da se zlasti v zvezi z ubojem ribiča Zerbina pogovorita z njim o obmejnih vprašanjih. Ministru sta se zahvalila za odločno stališče vlade v odnosih do Jugoslavije in poudarila potrebo po odločni akciji, ki naj zagotovi, da se take vrste incidenti ne ponovijo več. Poleg tega je bilo govora o razvoju obmejnega področja, o obmejnih narodnostih (italijanski in slovenski) ter o mednarodnih prometnih povezavah.

Bralci pišejo

Odgovor na netočno poročanje

Dr. Peter Močnik iz Trsta nam je poslal v objavo pismo, ki ga je oddal na uredništvu »Primorskega dnevnika« 27. nov. 1986 in ki do danes, 2. dec. 1986 še ni bilo objavljeno.

Spoštovano uredništvo! Odločil sem se, da vam posredujem te misli, potem ko sem prebral članek vaše sodelavke HJ »Stavke, dijaško gibanje in še kaj« (PDK 26.11.1986). Zaradi netočnega poročanja bi lahko zgledalo, da sem kot moderator krivično ravnal z nekaterimi udeleženci ponedeljkovega večera v Društvu slovenskih izobražencev. Zgleda skoraj, da sem dopustil neko javno »moralno linčanje« članov koordinacijskega odbora. Nisem poklicen moderator, imam pa že nekaj izkušnje na tem področju in sem vedno skušal biti kar se da objektivni na srečanjih, ki sem jih vodil. Zato bi rad pripomnil k temu članku naslednje:

1. Miren pogovor se ni sprejel v polemiko, kajti tega tudi ne bi dovolil. Malokdo od navzočih je poznal koordinacijski odbor in kakaj deluje na določen način. Zato je pogovor bil včasih bolj »živahen«, a je vedno potekal po tirnicah običajne dialektike med različno mislečimi.

2. Nihče ni želel spraviti koordinacijskega odbora na zatožno klop. Danes se o dijaškem gibanju bolj malo ve in govori kot včasih. Posebno odrasla generacija ne razume, kakaj ljudje, ki temu gibanju pripadajo, volijo predstavnike v šolske organe, sami pa nočejo biti izvoljeni in delaje vzporedno z demokratično izvoljenimi predstavniki izven šolskih organov. Okrog te glavne misli se je vrtil dober del pogovora. Prisotnim ni bilo jasno, kako želijo člani odbora »zagotoviti miren in normalen potek pouka na naših šolah« s stavkami in zasedbami, ki se potem izkažejo za neutemeljene ali samo delno utemeljene in včasih ne prav dobro organizirane, četudi v dobri veri.

3. Da obstajajo problemi pri obveščanju drugih o delovanju odbora, so priznali sami člani odbora. Le-ti so mirno in samozavestno odgovarjali na ugovore prisotnih. Ni bilo, ponavljam, ne žolčnih napadov ne obrambe, temveč samo pojasnjevanje različnih stališč.

4. Ni res, da so se na srečanju oglašali samo ali predvsem ravnatelji. Debata je trajala dobri dve uri in so se v njej oglašile vse komponente slovenskih višjih šol: od inšpektorja do staršev in dijakov. Če so se nekateri morda premalo oglašali, je treba razloge iskati v tem, da bi, kot so mi tudi sami zaupali, njihov poseg ne bil v prid koordinacijskemu odboru.

5. Zakaj je bilo bolj malo glasov naklonjenih dijaškemu gibanju? Ne vem, treba bi bilo vprašati dijake in druge ljudi, ki so vključeni v dijaško gibanje ali zanj simpatizirajo in ki se niso večera udeležili ali se niso oglašili, čeprav so bili prisotni. Morda je kriv določen indiferentizem, razširjen danes tudi po šolah med mladimi in starejšimi. (Na ta problem sem skušal opozoriti prisotne, a ni bilo odziva.) Kdor gre proti temu toku — in tukaj govorim iz lastne izkušnje — ve, na kakšen odpor bo naletel. Če kdo veruje v svoj ideal, pa se tega gotovo ne bo ustrašil, bo na to že pripravljen in bo skušal delovati čim boljše.

6. Čeprav nisem časnikar, mi dovolite, da bi nekaj pripomnil. Pri poročanju o debati je povsem človeško, da časnikar »simpatizira« za enega od dveh sogovornikov, ne sme pa pozabiti na svoje najboljše orožje: objektivno in resnicoljubno poročanje o dogodkih, na katero osebna čustva ne smejo preveč vplivati, posebno če gre za novinarja edinega slovenskega zamejskega dnevnika.

CERKVENI PEVSKI ZBOR PRI NOVM SV. ANTONU

Vabimo na jubilejno praznovanje ob

40 LETNICE OBNOVITVE

pevskega zbora pri Novem sv. Antonu v Trstu, ki bo v nedeljo 7. decembra s sledečim sporedom:

8.00 slovesna sv. maša pri Novem sv. Antonu
17.00 blagoslov v kapeli Marijinega doma v ul. Risorta 3
17.30 proslava v dvorani Marijinega doma.

■ Sv. oče je napovedal, da se bo osebno udeležil Svetovnega dneva mladine, ki bo prihodnje leto na olnjčno nedeljo v Buenos Airesu. Tiste dni se bo namreč mudil na apostolskem potovanju v Južni Ameriki, kjer namerava obiskati Urugvaj, Argentino in Čile.

Z GORIŠKEGA

Miren

Odkritje spominske plošče. Vse od leta 1924 do leta 1964 je bil v Mirnu msgr. Oskar Pahor za župnika, torej polnih 40 let, ko je stopil v pokoj in kmalu nato umrl. Čaka vstajenja na pokopališču Zalostne Matere božje na Mirenskem Gradu. Rodil se je leta 1886 v Kojskem v Brdih. Ob stoletnici njegovega rojstva so se Mirnenci oddolžili njegovemu spominu tako, da so v župnijski cerkvi postavili spominsko ploščo. Odkrili so jo v soboto 29. novembra.

Plošča je delo umetnika Oskarja Kogojja iz Mirna. Ima podobo enakokrakega križa, v sredi je slika pokojnega župnika, okrog pa primerno besedilo. Plošča je iz črne kamna.

Za to slavlje je sedanj župnik g. Mirko Žakelj povabil k somaševanju vse še živeče duhovnike, ki so izšli iz šole pok. Pahorja. Zvedeli smo, da jih je bilo 11, vsi se pa slavja niso mogli udeležiti. Starosta med njimi, še vedno živahni zlato-mašnik Ivan Budin, je vodil somaševanje.

Pred mašo je bilo odkritje plošče; odkril jo je najstarejši član cerkvenega pevskega zbora Toni Budin ob mogočnem petju primerne pesni. Nato je po mikrofonu zastopnica pevskega zbora povedala, zakaj so se Mirnenci v soboto zbrali v cerkvi v tako velikem številu in orisala pomen spominske plošče.

Za njo je Lovrenc Stanta spregovoril o pok. dekanu Oskarju Pahorju. Ta se je kot bogoslovec vpisal v tržaško škofijo. Zato ga je kot novomašnika vzel k sebi za tajnika tedanji tržaški škof Andrej Karlin. Ko je ta po prvi svetovni vojni moral zapustiti Trst, je tudi njegov tajnik Oskar Pahor odšel v Jugoslavijo. Sebi za tajnika ga je vzel škof A. B. Jeglič. To

Občinski svet o nedavnih dogodkih

Fred dnevi je goriški občinski svet med drugim razpravljal o incidentu z gradeškimi ribičem, ki so ga ustrelili jugoslovanski obmejni organi. V debati je med drugim prišlo do soočanja vseh političnih sil v občinskem svetu. Na splošno je prevladalo mnenje, ki sicer obsoja dogodek, vendar poziva k treznosti in nadaljevanju volje za obmejno sodelovanje med Italijo in Jugoslavijo.

Za Slovensko skupnost je nastopil svetovalec Damijan Paulin, ki je poudaril zgoraj navedene misli in se zavzel za ohranitev dobrih odnosov ob meji. Goriška občinska uprava je tudi povabila sosednjo Novo Gorico, naj se zavzame pri zvezi vladi, da bi se podobni incidenti ob tako odprti meji, kot je naša, ne dogajali več.

Se tri predavanja o nadškofu Sedeju

Inštitut za družbeno in versko zgodovino v Gorici je prav ob 55-letnici smrti nadškofa F. B. Sedeja dne 28. novembra pripravil tri predavanja o tem nadškofu. Prvo je imel Tomaž Simčič, ki je v skopih obrisih italijanski publiko prikazal življenje nadškofa Sedeja. Za njim je g. Franc Kralj spregovoril o Sedejevih dušnopastirskih smernicah pred prvo svetovno vojno, med njo in po njej. Različni časi, zato tudi različni dušnopastirski pristopi.

Tretje predavanje je imel prof. L. Tavano in sicer o Sedejevem prizadevanju na področju kulture. Zjel je tako slovenski kot italijanski oz. furlanski del škofoje, saj je Sedej v življenju in pri svojem delu ponovno izpričal, da se zaveda, kako raznolika je po kulturi in po jeziku goriška nadškofija.

S tem se je zaključila vrsta predavanj o nadškofu Sedeju v Gorici. Čaka še nedeljsko zaključno slavje 7. decembra v Sedejevem domu v Števerjanu.

Seja širšega odbora ZSKP

V ponedeljek 1. decembra so se zbrali v Katoliškem domu v Gorici člani širšega odbora na redni mesečni seji Zveze slovenske katoliške prosvete. Zastopana so bila vsa društva in zbori.

Na dnevnem redu seje je bila najprej ocena prireditev, ki jih je Zveza organizirala v novembru in sicer revija pevskih zborov Cecilijanka in ciklus predavanj o nadškofu Sedeju.

Odbor je pozitivno ocenil potek letošnje Cecilijanke, ki je bila zelo uspešna tako z organizacijskega kot vsebinskega vidika, saj je privabila v dvorano Katoliškega doma nad tisoč poslušalcev in 21 zborov. Pomembno je tudi sodelovanje zborov iz Slovenije, Koroške, videmske in tržaške pokrajine. Tudi prisotnost predstavnikov oblasti, predvsem italijanskih, je bila zadovoljiva.

Veliko zanimanja je vzbudil tudi ciklus osmih predavanj o nadškofu Sedeju, njegovi dobi in podobi. Predavanja kvalificiranih strokovnjakov so prispevala k osvetlitvi skoraj stoletnega obdobja od polovice prejšnjega do polovice našega stoletja.

Odbor Zveze je uskladi in potrdil program za december, v katerem bo prvo nedeljo v Števerjanu zaključek ciklusa o nadškofu Sedeju s predavanji Andreja Sedeja in Tomaža Pavšiča. V ponedeljek 8. dec. bo v Katoliškem domu revija mladinskih pevskih zborov, ki jo prireja Združenje cerkvenih pevskih zborov - Gorica. V nedeljo 14. dec. bo Zveza priredila v goriški stolnici koncert vokalno instrumentalne glasbe, na katerem bodo pevski zbori »L. Bratuž«, »M. Filej«, »Hraste in orkester ponovili Sattnerjevo kantato »Jeftejeva prisega«. Tradicionalna božična prireditev pa bo v stolni cerkvi v nedeljo 28. decembra.

Števerjan

V zvezi s člankom, objavljenim v našem listu dne 17. nov. 1986 pod naslovom »Števerjan«, smo prejeli od župana Ivana Humarja naslednje pojasnilo:

Kakor je splošno znano, *namešča občinske tajnike prefektura. Občinski tajniki niso uslužbenci občine, ampak ministrstva za notranja zadeve, čeprav jih plačuje občina. Dosedanja občinska tajnica dr. Rossanna Napoli je na lastno željo zaprosila za drugo službeno mesto. Torej je župan oz. občinska uprava ni mogla odslavit, to prav zaradi tega, ker je nameščanje tajni-*

kov v pristojnosti prefektura.

Pogoj za namestitve in opravljanje odgovorne funkcije občinskega tajnika je ustrezna izobrazba in poklicna usposobljenost, ne pa izkaznica te ali druge politične stranke.

Sicer pa je dr. Giorgio Redivo, novi tajnik v Števerjanu, že enajst let tajnik v občini Dolenje, ki jo upravlja Kršćanska demokracija. Dodaten komentar je povsem odveč.

Preverjanje v deželni vladni večini

Po kratkem zastoju zaradi razčiščevanja v socialistični stranki je bil v ponedeljek 1. dec. v deželni palači v Vidmu zopetnik sestank strank, ki sestavljajo vladno koalicio v naši deželi. Delegacijo SSK je vodil predsednik M. Terpin. Sestanek se je lahko vršil, ker so socialisti med sabo nekako zgladili spore tako, da so se zedinili v tem, da zaenkrat zamrznejo notranje stanje do deželnega kongresa te stranke, ki bo spomladi.

Ker pa so preverjanje zahtevali prav socialisti in so na začetku sestanka sporočili partnerjem, da so pripravljene naprej sodelovati v deželni večini, se je sestanek zaključil s splošnim zadovoljstvom in s koledarjem petih nadaljnjih zasedanj, na katerih bodo proučili vse deželne programe (deželni proračun, decentralizacijo, reorganizacijo deželnih služb, načrt hribovitih krajev itd.). Vse naj bi se zaključilo čez kakih 15 dni s skupno izjavo, ki bo vsebovala rezultate tega dela.

★
Vsako jutro je majhno rojstvo, vsak dan je majhno življenje, vsak večer je smrt v malem. (Johannes Kepler)

ZVEZA SLOV. KATOLIŠKE PROSVETE
GORICA

JEFTEJEVA PRISEGA

Koncert vokalno instrumentalne glasbe

Zbori »L. Bratuž«, »M. Filej« in »Hraste«

PROGRAM:

— Sakralni glasbeni motivi
— H. Sattner: »Jeftejeva prisega«; kantata za soli, zbor in orkester.
Dirigent Hilarij Lavrenčič

GORICA - stolna cerkev

Nedelja, 14. decembra ob 20.30

Šport

Olympia C2: izgubljena priložnost

Po petih zaporednih zmagah je moštvo C2 utrpelo prvi poraz v Trstu proti Boru z 2:3 (10:5, 5:15, 15:10, 17:15, 15:17). Tako se sedaj nahaja na drugem mestu lestvice z Maniagom in ima 10 točk, enako kot tretje uvrščena Libertas Turjak.

Predvidoma bi morala Olympia zmagati. Dejansko ni nasprotnik pokazal ničesar posebnega ne tehnično ne taktično, le igral je sproščeno, ker ni imel kaj izgubiti. Olympijci so ponovili napako prejšnje sobote: pokazali so premalo borbenosti, zlasti v prvih dveh setih, botrovalo pa je morda tudi podcenjevanje nasprotnika.

V tretjem setu je trener zamenjal dvigača in podajača Andreja Terpina za Luko Marassijem, ki je po postavi višji in ima tudi boljši odziv (in to se je poznalo zlasti v bloku).

Če ocenimo tehnične elemente, moramo ugotoviti, da je bilo sprejemanje pri večini igralcev pozitivno. Zgrešenih servisov je bilo 11 (nasprotnik jih je zgrešil kar 20), niso pa bili preveč učinkoviti. Ponovno je bilo nezadostno blokiranje. Ko bo tudi ta element postal pozitiven, bo Olympia zares močna. Zato pa krepko na delo, kajti to prvenstvo se za nas šele sedaj zares začne: srečati se bo treba z močnimi moštvi, in že v soboto 6. dec. pride v goste Rocol iz Trsta. Vabimo zato vse navijače, naj pridejo ob 20.30 bodrit naše fante v štandreško telovadnico.

Sedaj pa nekaj glede publike. To pot je bilo v Trstu več naših navijačev kot nasprotnih, in njihova »pomoč« je bila dragocena. Le škoda, da ne znajo prav navijati in se pustijo zanesti na stranpota. Pomoč lastnim igralcem je bila prevečkrat usmerjena proti nasprotnim navijačem in nekajkrat proti sodnikom; tako niso v pravem trenutku in na učinkovit način bodrili naših igralcev in njihove dobre akcije. - n.

Na praznik Brezmadežne, 8. decembra ob 16. uri
bo v Katoliškem domu v Gorici

Mala Cecilijanka

Nastopili bodo mladinski zbori iz Štandreža, Krmina-Plešivega, Rupe-Peči, Števerjana, Sovodenj, zbor Kekec in zbor iz Podgore, Ločnika in Gradiškute.

Uvodni nagovor: Nadja Fabris-Špacapan.

MOSKA D LIGA

Naš prapor - Soča 3 : 0
(15 : 8, 15 : 8, 15 : 12)

Iz srečanja med slovenskima ekipama je Soča So.Be.Ma. izšla hudo poražena. Domačini so igrali zelo samozavestno in si v začetnem delu vsakega seta nabrali precejšnjo prednost. Kljub številnim pomankljivostim, ki jih trenutno opažamo pri Soči, je tokrat ta ekipa vsaj skušala zaustaviti močnejšega nasprotnika, ne da bi se popolnoma predala. - P. T.

Prihodnje leto pa v Anglijo!

Ker se je na letošnjem potovanju »Katoliškega glasa« na Sardinijo in Korziko večina (30 od 50) izrekla za obisk Anglije, smo pripravili temu ustrezen program. Potovanje bi trajalo 11 dni in to z avtobusom od ponedeljka 28. julija do četrtega 7. avgusta 1987.

Vpisovanje se prične takoj. Za vpisane se smatra, kdor ob vpisu dá na račun 250.000 lir. Celotni prispevek bo presegel 1.000.000 lir. Ob vpisu naj vsakdo tudi izroči svoje ime in priimek ter točen naslov, kje živi. Drugega to pot ni treba. Zadostuje veljavna osebna izkaznica.

Točen program objavimo po božiču. Naj povemo, da se na poti v Anglijo ustavimo v Belgiji 2 dni (mesta Bruselj, Gand in Bruges); v Londonu bomo štiri dni (izlet tudi v okolico kot Oxford, Canterbury itd.); povratek prek Francije (Reims), Švice (Bern) in Aoste.

V ZAČETKU
PRIHODNJEGA TEDNA
IZIDEJO KNJIGE
GORIŠKE MOHORJEVE
DRUŽBE

OBVESTILA

Uprava Katol. glasa sporoča: Jože Kozjek, Sarajah (Koroška): denar smo v redu prejeli.

V osnovni šoli »A. Gradnik« v Števerjanu bo danes, v četrtek 4. dec. ob 20. uri predaval dr. Vili Ščuka o pravilni prehrani otroka. Naslednji četrtek, 11. dec. ob isti uri pa bo predavatelj govoril o motoriki. Predavanje bo spremljal filmski prikaz.

Miklavževanje v Katol. domu v Gorici bo v petek 5. dec. ob 17. uri. Prirejata ga SKPD »M. Filej« in Slovenski goriški skavti. Otroci nastopijo z igrico »Čudne želje«. Darila sprejema hišnik Katol. doma od srede 3. t. m.

V Doberdobo bodo otroci v petek 5. dec. ob 19.30 pričakali sv. Miklavža v župnijski dvorani. Ob tej priložnosti bodo z govorno besedo, pesmijo in baletom spregovorili o miru. Vsi, ki jim je sv. Miklavž pri srcu, toplo vabljeno.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v torek 9. dec. ob 18. uri odprtje razstave slovenske slikarke Ljube Stolf, ki živi in dela v Milanu.

SSG - Trst uprizori v izvedbi Staneta Starešiniča delo Mihata Mateta »Široka usta« v ponedeljek 8. dec. ob 17. uri v KD Barkovlje; v torek 9. dec. ob 20.30 v KD Union v Podlonjerju; v sredo 10. dec. ob 20.30 v Babni hiši v Ricmanjih in v četrtek 11. dec. ob 20.30 v Kult. domu v Sovodnjah.

V cerkvi sv. Marije Velike v Trstu bo v soboto 13. decembra ob 16.30 tradicionalna božična maša za pripadnike vseh skavtskih skupin (SZSO, AGESCI, Scout d'Europa, AMIS, CNGEI, ASSORAIDER). Potekala bo dvojezično.

DAROVI

Za katoliški tisk: Amalija Ferigo 50.000. Od 30. dnevu smrti Alme Čevdek iz Sovodenj daruje družina Černic, Gabrje za Katoliški glas 50.000 lir.

Za popravilo cerkve v Sovodnjah: Ileana Ferlat v spomin očeta Branka 50.000; N. N. 100.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: Amalija Ferigo 50.000 lir.

V spomin dragih rajnih iz družine Lukežič in Ferigo daruje Amalija Ferigo za misijone 50.000 lir.

Za kapelo v Cerovljah: A.A.G. v spomin pok. Elvire Zeleznik-Udovič 25.000 lir.

Za Sklad M. Čuk: druž. Volk-Zlobec namesto cvetja na grob Stanka Kluna 20.000. Za cerkev na Opčinah: Ana Brišček-Skerlavaj 50.000; Emilija Puntar 21.000; razni 39.000 lir.

Za cerkveni zbor Sv. Jernej - Opčine: Zora Hrovatin 20.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: družina Bizjak v spomin Elvire Zeleznik-Udovič 15.000 lir.

Ob smrti mame Jožefe: družina Bandelj za skavte, za cerkev na Kontovelu, za Marijin dom v Rojanu in za misijone po 25.000 (skupno 100.000) lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Justina Vatta 10.000; Darinka Cusina ob tretji obletnici smrti moža Alberta 20.000 lir.

N. N., Trst: za cerkev na Sv. gori 100.000, za semenišče v Vipavi 100.000, za cerkev na Repentabru 50.000 in za kapelo sv. Leopolda pri Domju 50.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: Olga Demark v spomin na pok. sestro 10.000; N. N., Trst 20.000; N. N., Boršt 10.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda pri Domju: Marija Bolmarčič vd. Lavrenčič namesto cvetja na grob Elvire Zeleznik-Udovič 50.000; Amelija in Leopold Pangos v spomin iste 15.000; Marija in Marko Udovič v spomin na nepozabno mamo 100.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE
GORICA
SKPD M. FILEJ
Gorica
SKPD F.B. SEDEJ
Števerjan

**NADŠKOF
FRANČIŠEK B. SEDEJ**
Njegova doba in podoba

Nedelja, 7. decembra ob 16. uri

v Sedejevem domu v Števerjanu.

Na sporedu sta predavanja:

— Andrej Sedej: Nadškof F. B. Sedej in župnik Ciril Sedej — pastirja goriških rojakov;

— Tomaž Pavšič: Sedejeva domovina Cerkljansko (z diapozitivi). Sodeluje Števerjanski zbor »F. B. Sedej«.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi naše drage mame in none

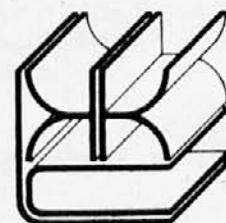
Jožefe (Pepce) Bandelj

se iz srca zahvalujemo vsem, ki so jo spremenili na zadnji poti ali kakor koli počastili njen spomin.

Posebna zahvala vsem duhovnikom za žalni obred in g. dekanu Krapežu za besede, s katerimi je osvetlil lik pokojnice, hvala cerkvenemu in vaškemu pevskemu zboru za petje pri pogrebni maši in odprtem grobu, darovalcem cvetja, vsem, ki so darovali v dobrodelne namene, in vsem, ki so nam duhovno stali ob strani z ustnimi in pisnimi izrazi sožalja.

Komen, Skofije, Kontovel, Dolina, Sežana, Nabržina,
30. novembra 1986

Zalujoči svojci

**libreria cattolica
katoliška knjigarna**

Piazza della Vittoria - Travnik, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 84407

- knjige (revije in specifične knjige po naročilu)
- šolske, pisarniške, tehniške in domače potrebnice
- vse vrste papirja in lepenke
- nabožni predmeti in sveče
- sezonski artikli za okras in darilo
- plošče in muzikasete
- igrače
- pisarniško pohištvo
- fotokopije

Spored od 7. do 13. decembra 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.15 Mladinski oder: »Majhen nesporazum«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Nediški zvon. 15.30 Sportne novice
Ponedeljek: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.15 Mladinski oder: »Srečni princ«. 11.30 Poljudno čtivo; dr. Ivo Juvančič. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotichek: Lahkih nog naokrog. 16.00 16.00 Marinka Pertot. 16.40 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 16.00 Razmišljanja o vsakdanjih stvareh. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 P. Goedel-H. Hovan: »Tukaj ni mogoče drugega kot pisati pisma«. Zgodba nekega mladostnika z videnjskimi motnjami.

Sreda: 8.10 Raziskovanje in gibalne dejavnosti. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Cecilijanka 1986. 14.10 Gospodarska problematika. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Flavtist Cveto Kobal in narfistka Jasna Corrado Merlak. 18.00 Kulturni odmevi.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Otroški kotichek: Odgovori v barvah. 16.00 Na gorškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Ženski zbor »Jacob Arcadelt«. 18.00 Pričevanja o TIGR-u.

Petek: 8.10 Na gorškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Naš jezik; na prezirno. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncert RAI iz Milana. 11.40 Poljudno čtivo. 12.00 Ta rozajanski glas (Glas iz Rezije). 14.10 Poti do branja. 14.40 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Harmonikar Corrado Rojac. 18.00 Janez Povše: Življenje Simona Gregorčiča v treh podobah.

Za misijone: Nadja Pahor ob 35-letnici smrti očeta Romana 20.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N., Trst 15.000; N. N., Opčine 10.000; Tončka Čuk 5.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo